

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 73. Qualiter committatur Simonia circa merè & intrinsecè spiritualia, puta gratiam, Sacramenta & Sacramentalia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

licitatem & commodum aliquod afferens, sive mobilis, sive immobilis; sive corporalis, sive incorporealis. Ut sunt jura quedam, v.g. pensiones, debiti remissio, dilatio, anticipatio, cessatio, vexatio, iniqua cessio Litis. Navar. *man. c. 23. n. 101.* Bonacin. *de Simonia §. 1. n. 3.* Laym. *de Simon. §. 3. n. 25.* Reiffenst. *h. t. n. 59. arg. can. 6. caus. 1. q. 3.* Ubi hæc omnia æquiparantur pecuniæ, & in specie de remissione debiti constat ex *c. 20. de test. c. 3. h. t.* De mutuatione pecuniæ, anticipatione debiti ex *L. quisquis. C. si certum petat.* Ex ratione quoque universali constat contineri in his omnibus Simoniam, si fiant seu præstentur ad obtinendum spirituale, quod in his omnibus invenitur utilitas vel commoditas aliqua temporalis. Nomine muneris ab obsequio venit quodcumque servitium vel obsequium temporale exhibitum vel exhibendum ex tacito vel expresso pacto per personam aliquam pro re aliqua spirituali. Ita communis arg. *c. 12. h. t.* Talia v. g. sunt non solum ex dicto pacto vel intentione famulari ei, qui rem spiritualem conferre vel procurare potest, sed & solvere debita, quæ is ratione servitii sibi vel suis præstiti contraxit. Item illius negotia gerere, instruere illum, ejusve consanguineum in aliqua scientia, dicere missas pro eo &c. Quia & similia æquivalent pecuniæ & pecuniâ compensari possunt. Ita Suarez cit. *l. 4. c. 39. à n. 7.* Rodriq. *V. Simonia c. 39. n. 2.* Castrop. *l. 1. p. 3. n. 8.* Nomine muneris à lingua, veniunt preces, intercessiones, recommendationes, Laudes, dum hæc ex pacto expresso vel tacito pro assequenda re quapiam spirituali interponuntur, vel interponenda promittuntur aut exiguntur, v.g. apud Principem, communitatem, magnatem aliumve, qui temporale conferre vel procurare potest, v.g. dum collator aliquis beneficium confert vel promittit alicui, si is preces, vel recommendationem sui & laudes interponat apud Principem ad ejus favorem pro se vel suis obtinendum, vel etiam per eum beneficium pinguius, seu dignitatem spiritualem vel temporalem sibi suisve procurandam. Item si valens auctoritate apud Principem promittat mihi sua intercessione & recommendatione ejusdem favores vel etiam officium, sub eo pacto & conditione, ut sibi vel amico suo, procurem beneficium vel officium Ecclesiasticum. Ita quoad rem ipsam Navar. *in man. c. 23. n. 102.* Bonac. *de Simon. §. 1. n. 13.* Laym. *l. 4. tr. 10. c. 3. n. 26.* Suarez, *de Simon. l. 4. c. 40. n. 12.* Less. *cu. c. 35. n. 118.* Castrop. *l. c. n. 9.* Pith. *h. t. n. 138.* arg. *c. sunt nonnulli. caus. 1. q. 1. & c. nemo. h. t.* Sunt enim hujusmodi preces & intercessionem quid temporale, pretio æstimabile, cedens in utilitatem illius, pro quo offeruntur in ordine ad consequendum spirituale, ita ut etiam vendi possint. Simoniacum tamen non est, ut patet ex totius orbis consuetudine; rogare per se vel alium, aucteriam commendationem sui interponere apud Collatorem, ut sibi vel alteri conferat beneficium, uti nec ad preces & intercessionem alicujus conferre aliquid spirituale, modò non intercedat pactum aut ulla obligatio Justitiæ; aut etiam, ut Castrop. *l. c.* ex auditio precum non cedit in aliquod commodum concedentis; quod enim humiliter petitur, omnino gratis conceditur. Ita Suar. Castrop. Laym. Less. Pith. *l. cit.* cum communi, arg. *c. 121. caus. 1. q. 1. & c. tua nos. h. t.* Et hæc ferè in genere de iis, quæ mercis & pretii Simoniaci rationem habere possunt. Descendendo nunc ad eorum præcipua in particulari examinandòque, qualiter in iis committatur Simonia, sit

R. P. Leur. *Jur. can. Lib. V.*

Questio 73. Qualiter committatur Simonia circa merè & intrinsicè spiritualia, puta gratiam, Sacramenta & sacramentalia?

1. Resp. Primo: Tam gratia Sanctificans quam gratia gratis datæ, tunc emi & vendi dicuntur, quando emitur & venditur (non quidem de Jure, sed de facto) ut Pith. *h. t. num. 10.* potestas conferendi ministratim gratiam seu Spiritum Sanctum, potestas item patrandi Miracula, donum Prophetiæ. Quemadmodum id ipsum intendit Simon magus, dum oblata Pecunia S. Petro, voluit, ut is sibi hanc potestatem communicaret. Committi autem hac ratione Simoniæ propriè Juris Divini, cum communi & indubitatè tradunt: D. Th. *22. q. 100. n. 1. ad 4.* Suarez, *l. c. c. 49. n. 7.* alii que passim.

2. Resp. Secundo: Idem est de septem Legis novæ Sacramentis causalivis gratiæ Sanctificantis, & de Characteribus quem eorum aliqua causant, qui spirituale quid est & supernaturale, dum dantur seu conferuntur & recipiuntur pro pretio temporali. Prout constat generaliter ex *c. 9. h. t.* ubi non tantum id gravissimè prohibetur, sed & vitium nimis horribile dicitur, contraque illud nulla prævalere potest consuetudo. Quod signum est, esse quoque jure naturæ prohibitum, seu prohibitum, quia in se malum, ex ea ratione, quia Sacramenta etsi consistant actionibus & passionibus humanis, sunt tamen & ipsa hæc dona divina supernaturalia, quatenus instituta & elevata ad conferendam gratiam, & hinc Sacramenta, non sine turpissima irreverentia æquiparantur pretio temporali. Ita quoque de singulis eorum in particulari constat ex Jure. De Baptismo quidem *can. 100. & 102. caus. 1. q. 1.* de Confirmatione, *can. quidquid. c. placuit eadem caus. & q. de Eucharistia c. 101. c. 106. caus. 1. q. 1.* Quamvis eam seu speciem consecratas vendere sit speciale & altioris ordinis sacrilegium, quatenus Christum continent. De extrema unctione *c. ult. caus. 1. q. 3.* quæ ibi intelligitur per oleum. De ordine *c. 1. 2. & seq. c. 1. q. 1.* Et Trident. *Sess. 21. c. 1. de reform.* Neque de Matrimonio, quatenus non minus quam cætera Sacramentum est ad conferendam gratiam institutum, aliter sentiendum. His non obstantibus, quòd in Matrimonio interveniant plures pactiones & contractus, sub quibus & non aliter mutuo consentiunt in conjunctionem sui conjuges, essentiâ matrimonii in hoc mutuo consensu consistente: Nam vi talium pactionum non datur pecunia, aut præstatur quid temporale tanquam pretium pro ipso contractu Matrimonii quatenus elevato ad rationem Sacramenti novæ legis, sed quatenus est contractus humanus, & quidem in ordine ad eundem reducendum ad æqualitatem, dum v. g. ab uxore, ita exigente viro assignatur dos amplior, ad compensandam viri nobilitatem, dignitatem, scientiam, &c. ac ita fit veluti commutatio temporalis cum temporali. Ita D. Thom. *l. c. a. 2. ad 6.* Abb. *inc. cum in Ecclesia. h. t. n. 3.* Barbos. *ibid. n. 4.* Suarez. *l. c. c. 10. n. 11. & c. 11. n. 5. & 6.* Castrop. *tr. 17. d. 3. p. 7. n. 2.* Pith. *h. t. n. 10.* Wiestn. *n. 36.* Huc quoque spectant Characteres Sacramentales intrinsicè supernaturales, qui & ipsi vendi possunt & emi, non quidem in abstracto, sed in concreto, ut dum propter eum carius venditur baptizatus quam paganus, Sacerdos carius quam Laicus; ac ita committitur Simonia Juris divini juxta dicta supra. Nihilominus dum in Sacramentis du-

plex est materia, una remota v. g. panis, vinum, oleum, quæ sunt temporale quid pretio æstimabile, secundum hanc spectata Sacramenta emi & vendi possunt. Altera materia proxima, v. g. actiones quædam, ut in Baptismo ablutio, in Confirmatione signatio, in extrema unctione inunctio. Pro his uti & pro ipsa forma seu prolatione verborum, sive pro Sacramentis secundum hæc spectatis sine Simonia Juris divini nihil temporale tanquam pretium exigi, dari aut recipi potest, quia hi actus sunt Potestatis spiritualis. Suar. cit. l. 4. c. 11. n. 3. & 4. Laym. l. c. c. ult. §. 4. n. 33. Pith. h. t. n. 12. Possent tamen etiam pro istiusmodi actionibus, in quibus consistit confectio seu collatio & administratio Sacramenti, in extrema vel gravi necessitate dari temporale injustè illas neganti, non tanquam pretium, sed tanquam medium ad removendam à se istiusmodi iniquam vexam, reducendumque à peccato inferentem illam, ac ita ad obtinendum ab eo Sacramentum; cum gravis illa necessitas sufficienter honestet permissionem peccati injustè negantis, removeatque irreverentiam, quæ aliàs hac ratione extra casus necessitatis irrogaretur Sacramento. Ita, inquam, tenent Suar. l. c. c. 12. n. 13. Less. cit. c. 35. n. 38. & quos citat & sequitur Pith. n. 13. Sed neque contrarium sentire videtur Castrop. l. c. n. 3. dum ait, juxta omnes DD. non posse pecuniam offerri alicui neganti injustè administrationem Sacramenti, ut ab illa injustitia desistat, cum alià viâ non desistet ab ea, nisi concessione Sacramenti, pro ea autem concessione, uti & pro cessatione ab illa injustitia offerre pecuniam etiam in extrema necessitate esse intrinsecè malum. Addit enim signatè pecuniam dari non posse pro ipso Sacramento, aut dicta cessatione tanquam pretium, bene tamen, ut subdit, ad inflectendam voluntatem negantis Sacramentum; confirmatque ex eo, quòd obligatus conferre Sacramentum, dum illud injustè negat, incitari possit minis, adeoque & blanditiis & datâ pecuniâ ad conferendum illud. Uti & Tyrannus qui captivam tenet Eucharistiam, oblatâ pecuniâ moveri potest ad illam dimittendam, & ab illa horrenda injuria liberandam, pro quibus universaliter citat præter Less. l. c. du. 7. num. 39. Valq. de Scandal. q. 43. c. 8. du. ult. n. 59. Pont. de Matrim. l. 5. c. 13. §. 6. n. 35. &c. De cætero extra casus necessitatis dare & exigere pecuniam pro administratione Sacramenti esse Simoniam, adstruit Castrop. num. 4. dicens communem. De quo tamen ex professò *quest. seq.*

3. Resp. Tertio: Sacramentalium quoque transeuntium (per quæ intelliguntur cæremoniæ & ritus sacri distincti ab ipsis Sacramentis, ab Ecclesia instituti, consistentes in aliqua actione transeunte, nullum post se effectum relinquentes, v. g. varii ritus circa Sacrificium missæ, Catechismus in Baptismo, exorcismus, benedictio nuptiarum) horum nempe præstatio pecunia tanquam pretio, Simoniam Juris divini continent, cum sint ministeria facta & actus Ordinis Clericalis. Suarez. l. c. c. 14. num. 1. & 3. Castrop. l. c. p. 8. n. 1. Pith. h. t. n. 14. Sacramentalia verò permanentia consistentia quidem etiam in actione aliqua, habente tamen & post se relinquentem effectum, ut sunt Consecratio Ecclesiæ, Benedictio Vasorum & Paramentorum pro Sacrificio missæ, agnorum Dei, olei, panis, vendi possunt & emi, non quidem in abstracto, sed in concreto, ut dictum, dum nimirum venditur res seu materia, cui consecratio annexa, & quidem absque Simonia v. g. calix altare vasa Sacramentalia

consecrata, quin & Ecclesia aliqua consecrata (quod ad dominium & proprietatem illius, quanti nimirum valet fundus illius, & expensæ factæ in illius ædificationem) modò ratione consecrationis non vendantur carius, quàm res istiusmodi per se valent: ita cum communiter recepta tenent cum D. Thom. 2. 2. q. 100. a. 4. ad 1. & 2. Sylv. v. Simonia. 12. Cajet. v. eod. reg. 1. & 3. Navar. c. 23. n. 108. Suar. l. c. n. 6. Castrop. l. c. citans plures. Quod dum negat Pith. l. c. ex ea ratione, quòd res hujusmodi sint sacræ, institutæ à potestate supernaturali à Christo concessa Ecclesiæ ad finem supernaturalem, intelligendus est, ut ipse ait, de illis, si vendantur ut tales; quòd autem vendi possint ratione materiæ, admittit ex ratione data remittens ad se ipsum, ad L. 3. tit. 17. §. 2. De cætero observandum, quòd, si vasa sacramentalia & similia vendenda hominibus profanis, aut ad profanos usus, prius confringenda. Si autem ad usus sacros, præcipue ecclesiasticis ea integra vendi posse, quatenus ob materiam & artificium, seu operam æstimabilia sunt; prout tradunt Nav. Durand. in 4. dist. 25. q. 4. Silv. v. Simon. v. 12. Valent. 2. 2. d. 6. q. 16. p. 2. Castrop. l. c. n. 3. ubi etiam ex S. Thom. declarat, qualiter his non obstat, c. si quis obierit. c. 1. q. 3.

Quest. 74. An & qualiter committatur Simonia dando vel exigendo quid temporale per modum stipendii pro administratione Sacramentorum & Sacramentalium, & aliorum actuum spiritualium præstatione?

1. Resp. Primò: Pro Sacramentorum & Sacramentalium administratione, aliisque functionibus, licet & sine Simonia ministri Ecclesiæ recipere, & cæteri illis dare possunt temporale per modum stipendii ordinati ad eorum honestam sustentationem, ita communis & indubitata; patet ex claris Scripturæ textibus, Lucæ 10. v. 7. *Dignus est operarius mercede sua: 1. ad Corinth. 9. v. 7. Quis militat stipendiis suis unquam? quis plantavit vineam, & de fructu ejus non edit? quis gregem habet, & de lacte gregis non manducat?* & v. 11. *Si nos vobis spiritualia seminavimus, magnum est, si nos carnalia vestrametamus? Nescitis, quòd qui in sacrario operantur, que de sacrario sunt, edunt, & qui altari deserviunt, de altari participant?* Ita & Dominus ordinavit iis, qui Evangelium annunciant, de Evangelio vivere. Similia habent S. S. Canones, ut can. 22. caus. 12. q. 1. Non enim datur tunc temporale, tanquam pretium commensuratum rei, seu functioni spirituali, sed ut quid jure divino & naturali debitum personæ ministranti spiritualia ad necessariam honestamque illius sustentationem.

2. Resp. Secundò: Non tantum sponte oblatum recipere, sed & exigere, & in pactum deducere possunt ministri Ecclesiæ temporale per modum debiti stipendii pro dicta administratione & functionibus spiritualibus ad honestam sui sustentationem, ubi non obstat specialis prohibitio juris; ita cum Glos. in c. significatum. de prob. Abb. ibid. n. ult. Gut. 99. can. c. 29. n. 13. Laym. de Sim. §. 2. num. 15. Valent. l. c. p. 3. Suar. de Simon. l. 2. c. 46. n. 4. Cajet. Soto & alii, quos citat & sequitur Castrop. tr. 17. p. 4. §. 4. contra Card. in c. tua nos, h. tit. n. 2. Silv. v. Simon. q. 9. §. 2. & 7. D. Thom. 2. 2. q. 100. a. 3. ad 2. & alios quosdam contrarium